

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **Ing. F.M.**, bývajúceho vo V.., proti odporcovi **H., s. r. o.**, so sídlom v S., o **265,55 €**, vedenej na Okresnom súde Martin pod sp zn. 9. C 158/2007, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Martin z 22. mája 2009 č. k. 9 C 158/2007 – 44 a proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 26. augusta 2010 sp. zn. 6 Co 287/2010, takto

r o z h o d o l :

Konanie o dovolaní proti uzneseniu Okresného súdu Martin z 22. mája 2009 č. k. 9 C 158/2007 – 44 **z a s t a v u j e**.

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 26. augusta 2010 sp. zn. 6 Co 287/2010 **o d m i e t a**.

Odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Martin uznesením z 22. mája 2009 č. k. 9 C 158/2007 – 44 konanie, v ktorom sa navrhovateľ domáhal proti odporcovi zaplataenia 8 000 Sk (265,55 €) titulom mzdy, zastavil z dôvodu nezaplataenia súdneho poplatku (§ 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch) a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p.).

Proti tomuto uzneseniu okresného súdu podal navrhovateľ (prvé) dovolanie. Navrhol ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie . Trval na tom, že sú u neho splnené predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov a ustanovenie mu zástupcu z radov

advokátov (okresný súd navrhovateľovi nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov a zamietol jeho žiadosť o ustanovenie mu zástupcu z radov advokátov uznesením z 3. 9. 2007 - čl. 12, právoplatným 29. 9. 2007).

Okresný súd Martin uznesením z 29. júna 2010 č. k. 9 C 158/2007 – 76 nepriznal navrhovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov a zamietol jeho žiadosť o ustanovenie mu zástupcu z radov advokátov pre dovolacie konanie, doručenú súdu 26. apríla 2010 . Dospel k záveru, že u navrhovateľa nedošlo k zmene pomerov , ktoré by odôvodňovali priznanie mu oslobodenia od súdnych poplatkov a nespĺňa ani zákonné predpoklady pre ustanovenie mu zástupcu z radov advokátov (§ 30 O. s. p.).

Krajský súd V Žiline na odvolanie navrhovateľa uznesením z 26. augusta 2010 sp. zn. 6 Co 287/2010 uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil (§ 219 O. s. p.). V plnom rozsahu sa stotožnil so záverom prvostupňového súdu o nesplnení zákonných predpokladov pre priznanie (navrhovateľovi) oslobodenia od súdnych poplatkov a pre ustanovenie mu zástupcu z radov advokátov pred dovolacie konanie.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal (druhé) dovolanie navrhovateľ. Navrhol ho (ako aj uznesenie súdu prvého stupňa) zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Trval na tom, že spĺňa podmienky tak pre oslobodenie od súdnych poplatkov ako aj ustanovenie mu zástupcu z radov advokátov, nakoľko je to potrebné na ochranu jeho záujmov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) predovšetkým skúmal či vôbec môže konať o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Martin z 22. mája 2009 č. k. 9 C 158/2007 – 44 . Dospel k záveru, že konanie o tomto dovolaní navrhovateľa treba zastaviť podľa § 104 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 243c O. s. p. .

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. účastník konania môže dovolaním napadnúť iba právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu.

Odvolacím súdom je krajský súd, ak rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa (§ 10 ods. 1 O. s. p.) a Najvyšší súd Slovenskej republiky , ak rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu prvého stupňa (§ 10 ods. 2 O. s. p.).

Keďže dovolanie môže byť podané len proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, Občiansky súdny poriadok ani neupravuje funkčnú príslušnosť na prejednanie dovolania smerujúceho proti uzneseniu okresného súdu. Nedostatok funkčnej príslušnosti na prejednanie veci, inak patriacej do právomoci súdov, je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania, ktoré musí mať za následok zastavenie dovolacieho konania (§ 104 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 243c O. s. p.).

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o dovolaní navrhovateľa (prvého dovolania) proti uzneseniu okresného súdu zastavil.

Pokiaľ ide o (druhé) dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 26. augusta 2010 sp. zn. 6 Co 287/2010, i keď dovolateľ nie je zastúpený advokátom a nemá právnické vzdelanie (v zmysle § 241 ods. 1 O. s. p. musí byť dovolateľ zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec, člen, ktorý za neho koná), povaha tohto rozhodnutia vylučuje, aby v prípade (druhého) dovolania bolo možné nedostatok povinného zastúpenia považovať za dôvod pre zastavenie konania (§ 104 ods. 2 O. s. p.). V situácii, kedy predmetom dovolacieho konania má byť rozhodnutie, ktorým nebolo vyhovené žiadosti účastníka o ustanovenie mu zástupcu z radov advokátov, by trvanie na podmienke povinného zastúpenia viedlo k popretiu vlastného cieľa, ktorý účastník podaním žiadosti sledoval a k popretiu zmyslu dovolacieho konania, v ktorom má byť záver o tom, že účastník nemá právo na ustanovenie mu zástupcu z radov advokátov, skúmaný.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci smeruje (druhé) dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide

o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Keďže v prípade dovolateľom napadnutého uznesenia ide o také uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. , nemožno prípustnosť tohto (druhého) dovolania vyvodit' z uvedených ustanovení.

So zreteľom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O. s. p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 O. s. p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v písmenách a/ až g/ § 237 O. s. p., teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdov, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka , o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania , hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi konať pred súdom a rozhodovania vylúčeným sudcom, či súdom nesprávne obsadeným . Existencia niektorej z vyššie uvedených vád však dovolacím súdom nebola zistená a nenamietal ju ani dovolateľ.

Keďže procesná prípustnosť dovolania navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 26. augusta 2010 sp. zn. 6 Co 287/2010 , ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov a zamietnutí žiadosti navrhovateľa o ustanovenie zástupcu pre dovolacie konanie , nevyplýva z § 239 O. s. p. , ani z § 237 O. s. p. , Najvyšší súd Slovenskej republiky toto (druhé) dovolanie odmietol ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.).

Navrhovateľ z procesného hľadiska zavinil, že sa konanie o jeho (prvom) dovolaní muselo zastaviť a že sa jeho (druhé) dovolanie muselo odmietnuť a vznikla mu povinnosť nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 146 ods. 2 O. s. p.) . Najvyšší súd Slovenskej republiky nepriznal odporcovi náhradu trov dovolacieho konania , lebo nebol podaný návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O. s. p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. marca 2011

JUDr. Daniela Š v e c o v á, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť :

Hrčková Marta